

DRUBINA ORSOLYA

Tiszavirág

Azt mesélik róla, hogy szóke. Ez semmit sem jelent. A sár sem szóke. A Tisza mégis olyan, mint a hideg sár. Vagy egy hideg lány. A halak a csalit rendre kiköpik. Barna hajú, bőré, szemű, de mínusz fokos akarok lenni. Csak az elviselhetetlenül vonzó hűvösséget akarom, hogy Bencét kapja el a bőröm alól kiszüremelő zúzmara, történjen végzetes a rozsdás hordók fölött, amitől megroppan a túloldalon csendesen hajlongó fák dereka. Szűk a bikinim. Éget. Tizenhárom éves vagyok, és már hám ereszkedett a hasamra, a mellem óriásira dagadt, az is csak lógó hám, szégyenfoltos kirakat, úgy hiszem, a sovány lányok megfelelően távolságtartóak. Kajakos fiúk tűnnek fel, majd el, karjukon kidagad az ér. Tíz év múlva Bence papnak áll, és csak kihűlt emberek fölött beszél.